

BỘ VĂN HÓA, THỂ THAO VÀ DU LỊCH
TỔNG CỤC THỂ DỤC THỂ THAO
TRUNG TÂM THÔNG TIN THỂ DỤC THỂ THAO

THÔNG TIN TỔNG HỢP

BẢN TIN NỘI BỘ PHỤC VỤ QUẢN LÝ NHÀ NƯỚC NGÀNH TDTT

Số 9 – Tháng 12, năm 2011

Chuyên đề: TÓM TẮT VỀ VIỆC TRIỂN KHAI LUẬT THỂ DỤC THỂ THAO CỦA MỘT SỐ QUỐC GIA TRÊN THẾ GIỚI

Hà Nội – Tháng 12/2011

Trung tâm Thông tin	Ban biên tập
Thể dục thể thao	LÝ ĐỨC THÙY (Trưởng ban)
36 Trần Phú – Ba Đình – Hà Nội	VŨ VÂN ANH
Tel: (043) 747 2958	ĐOÀN ANH THU
Fax: (043) 747 1981	
Email: banbientap@tdtt.gov.vn	Với sự cộng tác của
Website: www.tdtt.gov.vn	VŨ VÂN ANH
Chịu trách nhiệm xuất bản và nội dung	TRẦN PHƯƠNG NGỌC
Giám đốc – Tổng Biên tập Trang tin điện tử TĐTTVN	ĐÀM THU HÀ
ĐÀM QUỐC CHÍNH	ĐỖ TRẦN TUỆ MINH
	NGUYỄN HỒNG HẠNH
Kỹ thuật – Trình bày	HÀ PHƯƠNG ANH
TRẦN PHƯƠNG NGỌC	TRƯƠNG KHÁNH CHI

Mục lục

Singapore	7
Malaysia	16
Trung Quốc	19
Nhật Bản	27
Ấn Độ	28
Columbia.....	32
Hoa Kỳ	34
Úc	42
EU	44
Nga	47
Ghana	50
Nam Phi	52

Mở đầu

Định nghĩa Luật: Luật pháp dưới góc độ luật học được hiểu như là tổng thể các quy tắc xử sự có tính bắt buộc chung, do Nhà nước đặt ra hoặc thừa nhận, thể hiện ý chí của giai cấp cầm quyền, được Nhà nước đảm bảo thực hiện bằng các biện pháp giáo dục, thuyết phục, và cưỡng chế.

Về cơ bản, luật pháp được thực thi thông qua các biện pháp hành chính là nhiều hơn cả, ví dụ như: cảnh sát giao thông xử phạt người vi phạm, thanh tra xây dựng thanh tra và xử phạt vi phạm.....

Bản chất của luật pháp phản ánh bản chất của Nhà nước đặt ra nó. Nhà nước kiểu nào thì pháp luật kiểu đó. Chính vì vậy, luật pháp có tính chất giai cấp.

Luật pháp còn có tính xã hội vì nó chứa đựng những chuẩn mực chung được số đông trong xã hội ủng hộ. Nếu không luật pháp sẽ bị chống đối.

Luật pháp có tính dân tộc, nghĩa là phù hợp với truyền thống, tập quán, giá trị đạo đức của các dân tộc trong đất nước. Bản chất này cho phép luật pháp gần gũi với dân chúng, được dân chúng ủng hộ, do đó mà có hiệu quả điều chỉnh lên các quan hệ xã hội.

Luật pháp có tính thời đại, nghĩa là phù hợp với trình độ phát triển kinh tế của đất nước, có khả năng hội nhập với luật pháp quốc tế.

Về mặt nội dung, luật pháp có tính quy phạm phổ biến. Luật pháp là do Nhà nước đặt ra, nên đối tượng điều chỉnh của nó phổ biến hơn (rộng rãi hơn) các quy phạm xã hội khác.

Về mặt hình thức, luật pháp có tính chặt chẽ. Để dân chúng biết được và phải biết ý chí của Nhà nước, thì ý chí này phải được thể hiện dưới các hình thức chặt chẽ.

Có 3 hình thức luật pháp cơ bản, đó là tập quán pháp, tiền lệ pháp, và văn bản quy phạm pháp luật.

Luật pháp được đảm bảo bằng Nhà nước. Sau khi đặt ra luật pháp, Nhà nước đưa luật pháp vào đời sống thông qua các cơ quan Nhà nước, các thiết chế chính trị, các cán bộ, nguồn lực tài chính, các phương pháp quản lý, đặc biệt là phương pháp cưỡng chế.

Định nghĩa Luật TDTT: Luật Thể dục thể thao được tạo thành từ một tập hợp các điều luật và được áp dụng dụng đối với tổ chức, cá nhân tham gia hoạt động thể dục, thể thao; tổ chức, cá nhân có liên quan đến hoạt động thể dục, thể thao.

Định nghĩa Luật TDTT Việt Nam: Luật này quy định về tổ chức và hoạt động thể dục, thể thao; quyền và nghĩa vụ của tổ chức, cá nhân tham gia hoạt động thể dục, thể thao.

Hoạt động thể dục, thể thao và quản lý hoạt động thể dục, thể thao phải tuân thủ quy định của Luật này và các quy định khác của pháp luật có liên quan.

Một số khái niệm về Luật Thể thao và danh sách các quốc gia có áp dụng Luật thể thao trên thế giới

Thể thao đóng một vai trò quan trọng trong các hoạt động của con người trong xã hội hiện đại. Ngay từ thuở mới hình thành và phát triển, thể thao đã thu hút và tập hợp được một lượng lớn người dân tham gia theo dõi và tập luyện. Điều này cũng đồng nghĩa với việc nhà nước, hay các tổ chức quản lý thể thao cần phải xây dựng hoặc hình thành dần các luật, các quy định về việc tham gia hoạt động, tham gia thi đấu... để từ đây thể thao có thể trở nên trong sạch và quy củ hơn. Đồng thời, những cá nhân tham dự sẽ có trách nhiệm hơn với hành động của cá nhân mình.

Theo định nghĩa của trang www.sportslaw.uslegal.com, Luật TĐTT còn được biết đến là tập hợp của rất nhiều luật cơ bản trên thế giới, gồm:

- Luật ký hợp đồng và quản lý hợp đồng;
- Luật xử lý các sai lầm, vi phạm của cá nhân/ hoặc dân sự;
- Luật hình sự;
- Luật về các vấn đề liên quan đến môi giới;
- Luật tuyên dụng VĐV;
- Luật lao động;
- Luật chống bạo lực trong thể thao
- Luật chống sử dụng và trao đổi các dược phẩm gây nghiện, các dược phẩm kích thích, bị cấm trong thể thao

- Một số các luật thể thao và thi đấu thể thao do từng Liên đoàn, Hiệp hội quy định;
- Luật sở hữu trí tuệ;
- Và một số các điều khoản, quy định khác.

Hiện nay, trên thế giới, có một số quốc gia đã xây dựng hoàn thiện Bộ Luật thể dục thể thao, và có một số quốc gia thành lập hẳn một tổ chức chuyên có nhiệm vụ nghiên cứu, quản lý và triển khai các vấn đề liên quan đến Luật thể dục thể thao

Danh sách một nước điển hình gồm có:

- ✚ Tại khu vực Châu Á và Thái Bình Dương: Ấn Độ (www.sportslawindia.info); Australia và New Zealand (www.asser.nl); Hàn Quốc (www.lawlawyer.net), Singapore, Malaysia, Trung Quốc...
- ✚ Tại khu vực Châu Âu: Đức (<http://www.sportrecht-dav.de>); Ba Lan (<http://www.staff.amu.edu.pl>); Thụy Sĩ; Hà Lan (<http://www.sport-en-recht.nl>); Phần Lan; Vương quốc Anh; Nga; Slovakia, Belarus, Ukraina...
- ✚ Tại khu vực Châu Mỹ: Hoa Kỳ (www.srlaweb.org); Colombia...
- ✚ Tại khu vực Châu Phi: Cộng hòa Nam Phi; Ghana...

Luật thể thao ở Singapore

Mục đích của bài viết là đề cập đến các tổ chức khác nhau liên quan đến các quy định của luật thể thao ở Singapore.

Mặc dù nhiều người coi thể thao là một phần quan trọng của cuộc sống, nhưng đây lại là lĩnh vực có ít quy định trực tiếp theo luật Singapore. Năm 1964, quyền tự quản của các liên đoàn thể thao quốc gia Singapore được tăng lên để giảm bớt sự can thiệp của chính quyền. Nhiều nước khác cũng có quan điểm như vậy. Nhưng thực tế, luật pháp của Liên minh châu Âu lại không có các quy định về thể thao. Năm 1996, tại hội nghị chính phủ về hiệp ước Amsterdam mới, Ủy ban châu Âu không chấp nhận các điều khoản thể thao trong hiệp ước này. Tuy nhiên điều này không có nghĩa các tổ chức thể thao và hoạt động của chúng không phải là đối tượng của luật pháp.

Bài viết cũng đề cập đến cách mà các tổ chức trên có được quyền để điều hành các hoạt động thể thao theo đúng quy định của luật pháp.

Thể thao được các tổ chức khác nhau quản lý và điều hành dưới mọi mức độ. Có những môn thể thao còn có nhiều tổ chức quốc tế cạnh tranh nhau về tầm ảnh hưởng của họ. Ở giữa, có các CLB, hiệp hội quốc gia, các nhà tổ chức sự kiện thể thao cũng như các quy định trực tiếp và gián tiếp của chính phủ và các tổ chức khác.

Trọng tài hoặc người trung gian

Trong quá trình thi đấu, hầu hết các tổ chức thể thao thường có các điều lệ thi đấu riêng. Các điều lệ này giao quyền điều hành các hoạt động thể thao trên sân đấu cho các trọng tài và những người trung gian.

Ví dụ, đối với bóng đá, có luật thi đấu, hiện nay đã tái bản lần thứ tư, do liên đoàn bóng đá thế giới (FIFA) ban hành. Theo điều 12, trọng tài có quyền phạt thẻ đỏ và truất quyền thi đấu nếu cầu thủ vi phạm 1 trong 7 lỗi sau:

- Có hành vi phạm lỗi thô bạo
- Vi phạm đạo đức
- Xúc phạm đối thủ hoặc người khác
- Ngăn cản bàn thắng của đối thủ hoặc cơ hội ghi bàn rõ ràng bằng cách cố ý dùng tay chơi bóng (trừ thủ môn trong vòng cấm địa)
- Ngăn cản cơ hội ghi bàn rõ ràng khi đối phương tiến thẳng tới gôn bằng cách đá thô bạo hoặc penalty.
- Sử dụng từ ngữ khích bác, xúc xược hoặc lăng mạ
- Bị cảnh cáo lần thứ 2 trong 1 trận đấu.

Luật của nhiều môn thể thao khác cũng có những điều tương tự điều 5 của Luật thi đấu bóng đá - “Quyết định của trọng tài trong trận đấu là cuối cùng”. Trọng tài chỉ có thể thay đổi quyết định khi biết rõ nó không đúng, hoặc có ý kiến phản đối của trọng tài phụ.

Tòa án thể thao

Hầu hết các môn thể thao đều hoạt động theo bộ luật và các trận thi đấu cũng tuân theo luật và điều lệ thi đấu khác. Tổ chức thể thao, hoặc các nhà tổ chức sự kiện hoặc các quan chức thể thao phải thường xuyên thi hành và giải thích các điều khoản của luật.

Thông thường, tòa án, hội thẩm đoàn hoặc các ủy ban được thành lập để xử lý các vi phạm về luật hoặc giải quyết những xung đột giữa các bên hay theo yêu cầu của trọng tài.

Việc các ủy ban thể thao hoặc tòa án đưa ra quyết định công bằng hợp lý là rất quan trọng. Ví dụ như trong trường hợp của VĐV Haron Bin Murdin của Liên đoàn Điền kinh Singapore.

Các ủy ban thể thao

Các ủy ban này độc lập với các tổ chức khu vực, CLB, quốc gia, khu vực hoặc quốc tế.

Các tổ chức quốc tế

Ở cấp độ quốc tế, một liên đoàn quốc tế thường ảnh hưởng rất lớn đến môn thể thao. Như Liên đoàn điền kinh quốc tế quản lý các VĐV điền kinh và Bóng đá thì được quản lý bởi FIFA.

FIFA được thành lập năm 1904 ở Pari với 7 thành viên ban đầu và hiện nay đã lên tới 85 thành viên. FIFA quản lý bóng đá về chế độ, luật, quy định và luật thi đấu. FIFA quản lý bóng đá thông qua một số lượng lớn các ban quản lý, ban khẩn cấp, ban tài chính, trọng tài, kỹ thuật, y học thể thao, tình trạng cầu thủ, luật pháp, an ninh, truyền thông, ngoại giao, các liên đoàn quốc gia, các tổ chức phòng chống doping, ban kỷ luật và khen thưởng.

Thỉnh thoảng, một tổ chức thể thao quốc tế có thể chi phối đến một cuộc thi hoặc một chuỗi các sự kiện. Tổ chức quan trọng nhất là ủy ban Olympic quốc tế (IOC), một tổ chức quốc tế phi chính phủ, phi lợi nhuận và sáng tạo ra phong trào Olympic.

IOC quản lý các hoạt động của phong trào Olympic và nắm giữ các quyền về biểu tượng, cờ, khẩu hiệu, bài hát và các Thể vận hội và giám sát việc tổ chức các thể vận hội olympic mùa hè và mùa đông.

Các tổ chức khu vực (châu lục)

Một vài môn thể thao được quản lý bởi một tổ chức thể thao khu vực (châu lục). Đối với bóng đá, có Liên đoàn bóng đá Châu Á (AFC). AFC được thành lập năm 1954 ở Manila với mục đích thúc đẩy và quản lý các giải bóng đá ở Châu á và cùng năm đó được FIFA chính thức công nhận.

Hiện nay, con số thành viên AFC từ 12 đã tăng lên 45. Nó đóng vai trò trung gian và trọng tài cho môn bóng đá và có trách nhiệm quản lý mối quan hệ giữa các thành viên và với các liên minh của lục địa khác, FIFA và các tổ chức khác. AFC cũng có trách nhiệm tuân thủ chế độ, luật, quy định và các lệnh của FIFA, AFC và luật thể vận hội của các thành viên.

Các tổ chức quốc gia

Ở cấp độ quốc gia, mỗi môn thể thao thường do một liên đoàn thể thao quốc gia (NSA) quản lý. Đối với bóng đá, đó là liên đoàn bóng đá Singapore (FAS), thành viên của FIFA. Thực tế, mục tiêu ban đầu của FAS là thúc đẩy cỏ vũ bóng đá theo luật thi đấu do FIFA thừa nhận hoặc phê chuẩn với sự ủng hộ của AFC

Các CLB và tổ chức địa phương

Dưới NSA là các CLB, các tổ chức thể thao khác nhau, là thành viên hoặc chi nhánh của NSA. Họ tham gia vào hoạt động của NSA, các giải thi đấu quốc gia và quốc tế. Các CLB như Home United và Sembawang Ranggar thường tham gia vào các giải bóng đá do FAS tổ chức.

Cơ cấu tổ chức

Về cơ bản, các tổ chức thể thao được thành lập bởi các thành viên có chung mục đích và mối quan tâm. Quyền lực và tầm ảnh hưởng của những tổ chức này đối với các môn thể thao bắt nguồn từ sức mạnh và hoạt động của các thành viên.

Thông thường những tổ chức này không có quyền lực nhà nước hay pháp lý đối với các môn thể thao mà chỉ duy trì được vai trò nếu quyền lực và ảnh hưởng của chúng không bị mất đi. Nếu không, luôn luôn có những tổ chức hoặc liên đoàn đối thủ khác tài trợ và thu hút sự quan tâm của khán giả. Điều này đã từng xảy ra ở cấp độ cao nhất như đối với liên đoàn cờ Thế giới (FIDE).

Luật pháp có thể áp dụng đối với các tổ chức thể thao, nhưng không phải trong mọi trường hợp.

Sự liên quan của chính phủ và các tổ chức khác

Ở Singapore, các tổ chức chính phủ và phi chính phủ là: Ủy ban thể thao Singapore, Bộ Thể thao và phát triển cộng đồng, ủy ban Olympic Singapore.

Ủy ban thể thao Singapore

Từ khi Singapore giành được độc lập năm 1965, chính phủ đã có chính sách thúc đẩy thể thao để tăng cường sức khỏe nhân dân và xây dựng tinh thần hòa hợp dân tộc. Năm 1966, 1 ban thể thao được thành lập trực thuộc Bộ các vấn đề xã hội.

Tiếp đó năm 1971, Ban phát triển thể thao quốc gia được thành lập và sau đó hợp nhất để thành lập Ủy ban thể thao Singapore (SSC) vào năm 1973.

Nhiệm vụ của SSC là “khuyến khích xây dựng 1 quốc gia khỏe mạnh, tăng cường thi đấu thể thao từ giải trí đến thành tích cao để cải thiện chất lượng cuộc sống và góp phần xây dựng đất nước”. Mục tiêu của SSC hướng tới:

- Làm cho thể thao trở thành 1 lối sống của người Singapore, khuyến khích các hoạt động thể thao và thể dục thường xuyên bằng cách hợp tác với các trung tâm khác nhau.
- Khuyến khích tài năng thể thao bằng cách phát hiện, bồi dưỡng và ủng hộ quỹ VĐV tiềm năng thành tích cao để trở thành người hùng thể thao quốc gia và hình mẫu tiêu biểu.
- Cung cấp và hợp tác với các cơ sở thể thao có chất lượng nhằm phục vụ cho nhân dân Singapore.
- Tăng cường giáo dục công cộng và phổ biến kiến thức về lối sống thể thao

Chức năng của SSC là quản lý kế hoạch và thúc đẩy các hoạt động thể thao ở Singapore, đặt ra những tiêu chuẩn tối thiểu để tham gia vào các cuộc thi đấu thể thao quốc tế.

SSC có ảnh hưởng lớn tới thể thao Singapore qua việc chính thức công nhận các liên đoàn thể thao quốc gia (NSA) và tài trợ cho các hoạt động thể thao. Nó cung cấp nguồn tài trợ đáng kể cho thể thao quần chúng ở Singapore.

Bộ thể thao và phát triển cộng đồng

Để phát triển tài năng thể thao, phong trào tài năng thể thao đến năm 2000 được phát động từ năm 1993.

Tháng 4 năm 2000, Bộ phát triển cộng đồng đã được đổi tên thành Bộ thể thao và phát triển cộng đồng để thể hiện quyết tâm của chính quyền vào phát triển thể thao

Singapore. Tháng 9 năm 2000, Ủy ban thể thao Singapore (COSS) được thành lập đã mở ra tầm nhìn mới cho thể thao Singapore, xác định những khó khăn và có hành động cụ thể cho sự phát triển thể thao trong tương lai.

Bộ đã bắt đầu tăng cường sự ảnh hưởng của mình đối với thể thao Singapore. Ngày 18/9/2002, cùng với SSC, Bộ đã phát hành dự thảo “Bộ luật quản lý các liên đoàn thể thao quốc gia” (COG) để lấy ý kiến tham khảo và thông tin phản hồi từ các hội thể thao và khắc phục sự hoạt động nghèo nàn của NSA bởi khả năng quản lý và nguồn tài chính hạn chế.

Ủy ban Olympic quốc gia Singapore

Ủy ban Olympic quốc gia Singapore (SNOC với tên trước đây là ủy ban thể thao và Olympic Singapore) được thành lập năm 1947 và được IOC công nhận năm 1948.

Nhiệm vụ của SNOC:

- Nhỏ nhưng độc lập;
- Thúc đẩy sự quan tâm chung đến thể thao nghiệp dư ở Singapore;
- Lên kế hoạch, lựa chọn và quản lý đội tuyển quốc gia tham gia vào sự kiện của IOC;
- Giáo dục và nghiên cứu các hoạt động của Olympic

Kết luận

Với những nỗ lực phát triển thể thao gần đây của chính phủ cũng như tập trung vào các tài năng thể thao, nguồn tài chính chính phủ và các nhà tài trợ đã được tăng

cường cho nền thể thao tương lai. Thực tế, chính phủ đã chấp nhận đề nghị tạm thời của COSS và bằng các quỹ quốc gia, chính phủ cam kết chi 500 triệu đô-la Sing cho thể thao trong vòng 5 năm. Thể thao thi đấu và nền công nghiệp thể thao nhờ đó cũng phát triển.

Theo kinh nghiệm của các nước như hoa kỳ và Anh, sự phát triển như vậy thường dẫn đến sự phát triển tương ứng luật thể thao và các tổ chức thể thao. Và Singapore cũng đang thể hiện rõ sự phát triển tương tự.

Biên dịch Hồng Hạnh (theo www.lawgazette.com.sg)

Sự tham gia của chính quyền địa phương Malaysia trong Thể thao và Dịch vụ giải trí.

Có hai điểm đặc trưng đáng chú ý của chính quyền địa phương Malaysia trong thể thao và giải trí.

Đầu tiên, về mặt cấu trúc, chính quyền địa phương Malaysia được đặt dưới trách nhiệm chung của chính phủ trung ương và nhà nước. Chính quyền trung ương bổ nhiệm các thị trưởng và thành viên hội đồng, cung cấp chính sách và kinh phí ‘chung’ cho chính quyền địa phương để hoạt động. Chính quyền địa phương không có chính sách cụ thể cho giải trí, thay vì nó đóng góp các sáng kiến cho chính phủ trung ương.

Thứ hai, chính sách quản lý công cộng ở Malaysia làm thay đổi vai trò của chính quyền địa phương từ ‘các nhà cung cấp’ sang 'hỗ trợ' cho thể thao.

Chính quyền địa phương không bao giờ thực sự tham gia trong chương trình thể thao bởi vì nó phụ thuộc vào chính quyền trung ương, và vì nó có quyền lực và kinh phí hạn chế.

Điều quan trọng là phải hiểu rằng việc cung cấp mạnh mẽ ôn hòa của thể thao Malaysia và giải trí hợp pháp cần phải đặt nhu cầu của tập thể lên trên lợi ích cá nhân

Luật TDTT Malaysia: gồm 14 chương

Chương I: Lịch sử và sự phát triển của thể thao Malaysia

Chương I giới thiệu khái quát về thể thao Malaysia, định nghĩa thể thao ở Malaysia và tóm tắt lịch sử phát triển của thể thao Malaysia.

Chương II: Chính sách thể thao và tổ chức thể thao của Chính phủ

Chương II giới thiệu về chính sách thể thao Malaysia, các chính sách quốc gia liên quan đến thể thao như: Các kế hoạch phát triển của Malaysia (1966 – 2005); Chính sách thể thao quốc gia 1988; Hội nghị thể thao quốc gia 1996; Giáo dục quốc gia Malaysia 1979; Chính sách thanh niên quốc gia Malaysia 1985; Thể thao du lịch Malaysia; các nhiệm vụ đến năm 2020; Giới thiệu về các tổ chức của Chính phủ liên quan đến thể thao; Các vấn đề thể thao trong hệ thống giáo dục.

Chương III: Các điều luật của thể thao Malaysia

Chương III giới thiệu về các điều luật của thể thao Malaysia bao gồm điều luật năm 1971 và 1977 về phát triển thể thao.

Chương IV: Hợp tác thể thao của Malaysia

Chương IV giới thiệu về Hợp tác thể thao của Malaysia ở thể thao chuyên nghiệp và thể thao nghiệp dư; điều luật của thể thao đối với phụ nữ Malaysia; thể thao và giáo dục.

Chương V: Hợp đồng thể thao ở Malaysia

Chương V giới thiệu về các điều khoản hợp đồng trong thể thao chuyên nghiệp, thể thao nghiệp dư

Chương VI: Trách nhiệm pháp lý trong thể thao

Chương VII: Luật TDDT về chống bạo lực trong thể thao ở Malaysia

Chương VII là những quy định trong công tác chống bạo lực cũng như các hình thức xử phạt trong bạo lực thể thao.

Chương VIII: Hiến pháp thể thao ở Malaysia

Chương IX: Các điều luật về sử dụng chất kích thích trong thể thao

Chương X: Quyền sở hữu trí tuệ trong thể thao

Chương XI: Các chương trình quản lý và bảo hiểm của thể thao Malaysia

Chương XII: Các vấn đề về y tế trong thể thao

Chương XIII: Các vấn đề liên quan đến việc quản lý sân vận động ở Malaysia

Chương XIV: Kết luận

Khánh Chi biên dịch (theo Malaysian Law Journal)

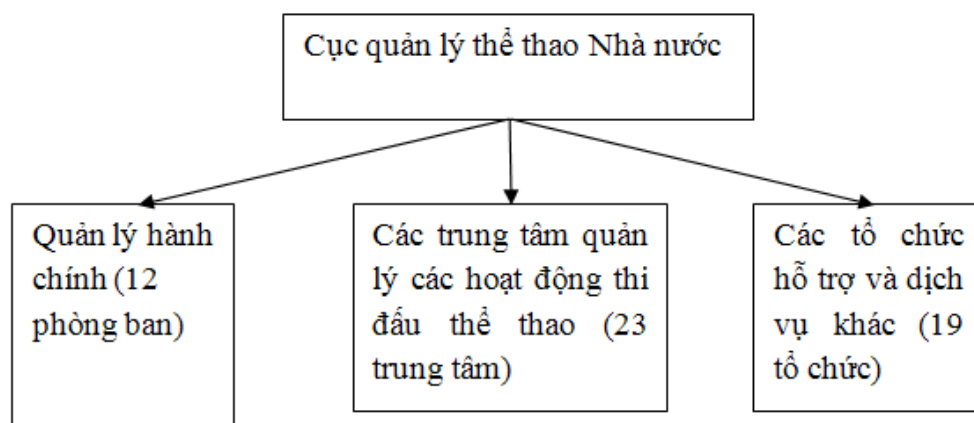
Chính phủ có sức ảnh hưởng lớn đến thể thao Trung Quốc

1. Vai trò của Chính phủ đối với thể thao ở Trung Quốc

Trước những năm 1980, hệ thống quản lý thể thao Trung Quốc là một doanh nghiệp nhà nước lớn. Chính phủ Trung Quốc chịu trách nhiệm về kinh phí và giám sát các hoạt động thể thao (Jones, 1999). Trong những năm 1980, chính sách mở cửa của đất nước Trung Quốc đã dẫn đến sự biến đổi của hệ thống thể thao ở Trung Quốc.

Hệ thống quản lý thể dục thể thao sau đó dần dần phát triển theo hệ thống thị trường tự do để trở nên tự cung tự cấp (Hong, 2003). Ủy ban Thể dục Thể thao được tái cấu trúc để trở thành Cục quản lý thể thao của Nhà nước trong năm 1998.

Mặc dù hệ thống quản lý thể dục thể thao đã được cải cách đáng kể trong hai thập kỷ qua, chính quyền các cấp vẫn có sức ảnh hưởng lớn kiểm soát rộng rãi các hoạt động thể thao ở Trung Quốc.

Hình minh họa: Sơ đồ quản lý hành chính của Cục quản lý thể thao Nhà nước

Cục quản lý thể thao của Nhà nước (SGAS) là một đơn vị hành chính trực thuộc Chính phủ chia làm 3 bộ phận: quản lý hành chính (12 phòng ban), Các trung tâm quản lý các hoạt động thi đấu thể thao (23 Trung tâm), các tổ chức hỗ trợ và dịch vụ khác (19 tổ chức) (sơ đồ 9.4).

SGAS quản lý tất cả các Liên đoàn thể thao và Ủy ban Olympic Trung Quốc.

Bên cạnh việc hình thành chiến lược phát triển thể dục thể thao, giám sát thực hiện, và tổ chức thực hiện những kế hoạch phát triển thể dục thể thao, SGAS còn chịu trách nhiệm điều hành một số công việc sau:

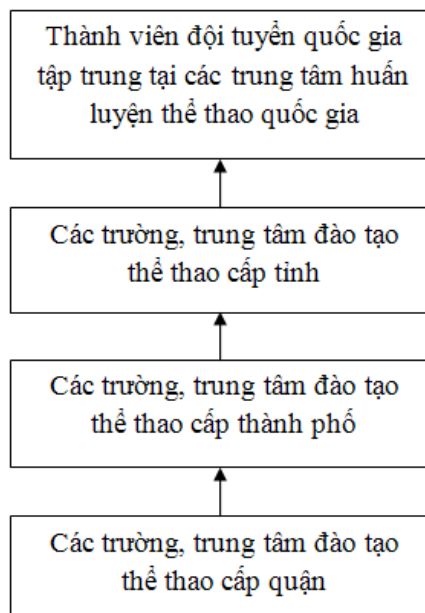
- Xây dựng nền tảng cơ bản cho nền thể thao quốc gia
- Đẩy mạnh hoạt động thể chất, chương trình tập luyện thể thao trong trường học và tập luyện thể thao ở cộng đồng.
- Tổ chức các sự kiện thể thao quốc gia
- Tổ chức các sự kiện thể thao quốc tế ở Trung Quốc
- Liên kết và hợp tác với Hồng Kông, Macau, và Đài Loan
- Hỗ trợ nghiên cứu sự phát triển của thể thao
- Xây dựng các hành lang pháp lý cho ngành công nghiệp thể thao, thị trường thể dục thể thao, và các hoạt động kinh doanh liên quan đến thể thao
- Phối hợp với Bộ Y tế thực hiện các quy chuẩn trong đào tạo thể chất và nâng cao sức khỏe cộng đồng.
- Giám sát các hoạt động thể thao của các Liên đoàn hiệp hội, các tổ chức ở nước ngoài. Tăng cường hợp tác các vấn đề liên quan đến thể thao và truyền thông với các nước và vùng lãnh thổ bên ngoài đại lục.

Để thực hiện các chiến lược và mục tiêu trở thành quốc gia có thành tích cao tại Olympic, SGAS và các cơ quan thể thao cấp tỉnh đã đóng một vai trò quan trọng trong việc thúc đẩy phát triển thể thao ở Trung Quốc.

Một trong những mục tiêu để trở thành quốc gia Olympic là việc tổ chức Đại hội thể thao toàn quốc ở Trung Quốc (CNG), Đại hội được xem là giải đấu quan trọng thứ 2 của Trung Quốc sau Thế vận hội.

Mỗi kỳ Đại hội, tất cả tỉnh, thành phố ở Trung Quốc sẽ cử các VĐV giỏi nhất ở tỉnh, thành phố mình tham gia tranh tài tại Đại hội thể thao toàn quốc.

Thông qua Đại hội này, chính phủ sẽ dựa trên thành tích thi đấu để lựa chọn ra các VĐV ưu tú vào đội tuyển quốc gia. Các VĐV này sẽ được huấn luyện để đại diện cho Trung Quốc tham gia tranh tài tại các giải thi đấu quốc tế lớn.

Hình vẽ: Mô hình đào tạo và lựa chọn các VĐV ưu tú của Trung Quốc

Trên đây là mô hình lựa chọn và đào tạo các VĐV ưu tú của Trung Quốc. Theo mô hình này có thể thấy Trung Quốc là một trong số ít các quốc gia thể thao áp dụng đưa trường thể thao chuyên biệt để đào tạo các VĐV ưu tú trong tương lai. Trường thể thao chuyên biệt là một trường nội trú đào tạo chuyên ngành thể thao và trường được thành lập để đào tạo ra các VĐV đạt chuẩn Olympic. Các sinh viên theo học tại trường đã được lựa chọn dựa trên khả năng thể thao của họ.

Để theo học tại trường, các sinh viên sẽ tham gia các lớp học văn hoá vào buổi sáng và tham gia vào các khóa đào tạo nghiêm ngặt về thể thao vào buổi chiều. Các sinh viên tham gia đào tạo tại các trường học này sẽ là những lựa chọn để bổ sung vào đội tuyển cấp tỉnh và quốc gia.

Hiện nay, trên toàn Trung Quốc có khoảng 360.000 sinh viên đang tham gia đào tạo ở 3.000 trường học thể thao các cấp.

Có rất nhiều ý kiến về việc áp dụng mô hình đào tạo VĐV ưu tú tại Trung Quốc trong đó có cả những việc như: độ tuổi đào tạo thể thao sớm (ví dụ, ở môn Lặn thì độ tuổi bắt đầu đưa vào huấn luyện là 4 hoặc 5 tuổi), phương pháp tuyển chọn còn theo cảm tính, cơ sở vật chất và điều kiện tại các địa điểm tập huấn còn nghèo nàn, phương pháp đào tạo và giáo dục còn chưa đầy đủ...

Tuy nhiên, mô hình đào tạo VĐV này cũng đã cung cấp cho Trung Quốc những VĐV có khả năng giành huy chương tại Thế vận hội và các giải đấu thể thao khác trên thế giới.

Năm 1995, kế hoạch “Vinh quang Olympic” đã được xây dựng với 3 mục tiêu chính:

(a) tái cơ cấu hệ thống huấn luyện, quản lý thể thao đỉnh cao,

(b) tăng cường tìm kiếm, đào tạo các VĐV ưu tú

(c) duy trì thứ hạng cao trên thế giới, đặc biệt là tại các kỳ Thế vận hội mùa hè.

2. Luật TDTT Trung Quốc

Luật Thể thao của nước Cộng hòa nhân dân Trung Hoa bắt đầu có hiệu lực vào ngày 01/10/1995, đã trở thành tài liệu pháp lý cơ bản đầu tiên cho thể thao kể từ khi chế độ hiện hành được thành lập vào năm 1949.

Luật Thể Thao thiết lập các nhiệm vụ chính và nguyên tắc quan trọng trong quản lý ngành công nghiệp thể thao, khẳng định tầm quan trọng của thể thao quần chúng và xác định các nhiệm vụ và trách nhiệm của các tổ chức liên quan đến thể thao. Về cơ bản, Luật thể thao đã thiết lập khuôn khổ cho sự phát triển của thể thao ở Trung Quốc (Jones, 1999). Việc ban hành Luật thể thao có nghĩa rằng ngành công nghiệp thể thao ở Trung Quốc đã bước vào một kỷ nguyên mới dưới sự bảo vệ của hệ thống pháp lý của đất nước. Căn cứ vào Luật Thể thao, chính quyền địa phương ở cấp tỉnh và thành phố có quyền và thẩm quyền để đưa ra những quy tắc riêng của họ trong việc quản lý thể thao ở khu vực của họ.

Luật TDTT Trung Quốc được ban hành ngày 29/08/1995 với 8 chương và 56 điều.

Nội dung của Luật TDTT Trung Quốc

Chương I: Những quy định chung

Chương I: gồm 9 điều, quy định những điều lệ chung mà luật TDTT phải tuân thủ như. Luật TDTT phải được xây dựng theo những quy định của Hiến pháp nước Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa.

Chương II: Xã hội Thể thao

Chương II gồm 7 điều, quy định trách nhiệm của các tổ chức, cá nhân trong quá trình xã hội hóa thể thao. Theo đó, Nhà nước sẽ thực hiện các chương trình thể thao quốc gia, đào tạo hướng dẫn viên cho thể thao.

Chính quyền địa phương các cấp có trách nhiệm tạo điều kiện cho người dân tiếp cận với thể thao. Các cơ quan nhà nước, tổ chức, doanh nghiệp có trách nhiệm thực hiện các hoạt động thể thao trong đơn vị mình. Toàn xã hội phải quan tâm giúp đỡ người già, người tàn tật trong các hoạt động thể thao.

Chương III: Thể thao trường học

Chương III gồm 7 điều, quy định những nhiệm vụ mà các trường học phải thực hiện trong quá trình phát triển thể thao học đường.

Chương IV: Thi đấu thể thao

Chương IV gồm 12 điều, quy định trách nhiệm của các Liên đoàn, Hiệp hội thể thao, các tổ chức thể thao, VĐV, trọng tài...

Ngoài ra Điều 2 chương IV cũng nêu rõ, Nhà nước khuyến khích và hỗ trợ việc đào tạo thể thao ở các trường chuyên thể thao nhằm thu hút những tài năng trẻ, nâng cao nguồn nhân lực VĐV tại các giải lớn.

Chương V: Tổ chức thể thao công cộng

Nội dung của chương V gồm 5 điều, tập trung vào quy định trách nhiệm, quyền hạn của các tổ chức thể thao như: UB Olympic, Liên đoàn và Hiệp hội thể thao các cấp, các tổ chức thể thao

Chương VI Điều kiện cơ sở vật chất dành cho thể thao

Nội dung Chương VI đề cập đến các vấn đề về quản lý ngân quỹ thể thao, các cơ sở vật chất phục vụ thể thao, quỹ đất thể thao, trang thiết bị phục vụ cho thể thao.

Theo đó, Nhà nước khuyến khích các tổ chức, doanh nghiệp tài trợ cho thể thao. Các cơ quan chính quyền địa phương phải thực hiện theo đúng quy định của Nhà nước về quỹ đất dành cho thể thao.

Các công trình thể thao ở các địa phương phải được xây dựng ở địa điểm phù hợp và mở cửa tự do cho người dân tập luyện.

Không có bất kỳ tổ chức, cá nhân nào được quyền sử dụng các công trình thể thao vào mục đích khác.

Các trang thiết bị thể thao để phục vụ cho các giải đấu phải được kiểm định và phê duyệt bởi các cơ quan có thẩm quyền.

Chương VII trách nhiệm pháp lý

Chương VII gồm 7 điều, quy định về những việc không được thực hiện cũng như quy định trách nhiệm của các tổ chức, cá nhân trong các hoạt động thể thao.

Tất cả các tổ chức, cá nhân nếu có gian lận trong thể thao hoặc có bất kỳ hoạt động cá độ nào trong thể thao đều bị xử phạt theo đúng quy định của pháp luật.

Ngoài ra, tất cả những ai gây ảnh hưởng đến các tài sản liên quan đến thể thao cũng như các công trình thể thao cũng đều bị xử lý theo pháp luật của nước Cộng hòa nhân dân Trung Hoa.

Chương VIII Quy định khác

Luật này đi vào hiệu lực từ ngày 01/10/1995

Vân Anh biên dịch (theo Xinhua.net)

Nhật Bản sửa đổi bộ Luật Thể thao 50 năm tuổi

Chính phủ Nhật Bản vừa thông qua bộ luật mới với nội dung thúc đẩy các hoạt động thể thao cũng như hoạt động thể chất như một nghĩa vụ quốc gia. Có thể coi đây là sự kiện đánh dấu việc lần đầu tiên một bộ luật được thay đổi kể từ năm 1961 tới nay.

Bộ luật mới được đưa ra nhằm xây dựng một cơ cấu khuyến khích các hoạt động thể thao địa phương phát triển. Qua đó, hỗ trợ việc thúc đẩy sự phát triển mọi mặt của văn hóa thể thao mới; đồng thời cổ vũ cho lối sống lành mạnh của người dân. Thực hiện tốt nhiệm vụ này cũng sẽ góp phần nâng cao sức khỏe của người dân và giảm bớt các chi phí y tế.

Theo những nhà làm luật Nhật Bản, bộ luật mới đem lại nhiều lợi ích cho các VĐV chuyên nghiệp cấp quốc tế, gia tăng hỗ trợ về mặt tài chính, giảm bớt thuế khóa cho các CLB thể thao không chuyên, đồng thời tăng thêm các quỹ dự phòng cho người tàn tật.

Ngoài ra, thông qua những điều sửa đổi của Bộ Luật, có khả năng rất cao là Chính phủ Nhật Bản sẽ lập ra các quỹ dùng để cạnh tranh giành quyền đăng cai các sự kiện thể thao mang tính toàn cầu như Olympic.

Biên dịch Phương Anh (theo China Daily)

Luật thể thao của Ấn Độ

Luật thể thao điều chỉnh các hoạt động thể thao nói chung. Nó không chỉ được áp dụng trong thể thao, giáo dục thể chất và các lĩnh vực liên quan, mà còn quy định 1 số lượng các quyền hạn xét xử.

Các quyền hạn xét xử

Một số quyền hạn xét xử dành riêng cho thể thao. Ở Ấn Độ, các thông tin thể thao Ấn độ nằm trong danh sách hiện hành của chương trình thứ 7 của Hiến pháp bang và liên bang và được kết hợp với luật. 3 bang: Rajasthan, Himachal Pradesh và Uttar Pradesh đã ban hành luật điều chỉnh các hoạt động thể thao như đăng ký, quy định và thừa nhận các liên đoàn thể thao.

Lịch sử

Từ thời xa xưa, con người đã bị thu hút vào các hoạt động thể thao. Cho đến nay, thể thao đã phát triển từ một hình thức giải trí cá nhân đơn thuần đến một nền công nghiệp toàn cầu và chiếm 30% thương mại thế giới. Ở Anh, thể thao tạo việc làm cho hơn 420.000 người. Nó là một trong những nền công nghiệp chính tạo ra thu nhập cho thế giới. Với sự phổ biến của Internet và các phương tiện truyền thông đại chúng khác, công nghiệp thể thao đang phát triển ngày càng nhanh chóng. Một nền công nghiệp hàng tỷ đô la hiện diện khắp toàn cầu cũng làm gia tăng những phức tạp. Do đó luật thể thao cũng phát triển những quyền hạn riêng biệt của mình.

Gần đây

Trang nhất các báo thường đăng những tội ác của con người như tham nhũng, hiếp dâm, giết người, buôn lậu ma túy và mại dâm. Và tin thể thao cũng có mặt trên các

trang nhất với những thông tin hấp dẫn. Tuy nhiên gần đây, nhiều vụ bê bối thể thao xuất hiện ngày càng trên các trang nhất như vụ doping của Peter Korda, sự hỗ trợ của thể vận hội, hàng loạt gian lận trong các trận đấu, thanh toán cá độ..

Trách nhiệm của thể thao

Trách nhiệm hàng đầu thuộc về các tổ chức thể thao quốc tế và quốc gia. Các tổ chức thể thao quốc gia gồm có các tổ chức cấp tỉnh và bang. Cấp tỉnh có các tổ chức cấp quận huyện hoặc các CLB.

Ở nhiều nước như Ấn Độ, tổ chức cấp quốc gia cũng như cấp tỉnh, CLB, đoàn thể xã hội luôn luôn hoạt động theo luật các đoàn thể. Có nhiều tổ chức tư nhân độc lập phi lợi nhuận. Hơn nữa, có nhiều tổ chức cũng được thành lập như một tổ chức phi lợi nhuận theo luật công ty của Anh và khối thịnh vượng chung trong đó có Ấn Độ. Các đoàn thể này không thể chia lợi nhuận hoặc thanh toán lợi tức cho các thành viên. Lợi nhuận của họ, nếu có là dành riêng và toàn bộ cho mục tiêu của tổ chức.

Ở nhiều quốc gia như Ấn Độ, các tổ chức thể thao quốc gia đưa đội tuyển quốc gia đi thi đấu quốc tế đạt thành tích cao sẽ thì đó sẽ là giải thưởng của toàn bộ đất nước. Họ sẽ phải cân nhắc và lựa chọn VĐV tham dự.

Các tổ chức này có quyền phát thanh, truyền hình để tài trợ một khoản tiền lớn và nhận được thu nhập từ quảng cáo trong các sự kiện thể thao. Họ cũng có quyền phạt VĐV vi phạm kẻ cả tước quyền thi đấu. Các tổ chức này cũng quản lý các cuộc thi đấu hoặc các đại hội thể thao trong nước.

Thực tế hiện nay đang có các tổ chức tư nhân thể hiện trách nhiệm công cộng đối với thể thao như cơ sở vật chất trong thi đấu thể thao. Các nước trong đó có Ấn Độ

cần phải áp dụng trách nhiệm công cộng và nghĩa vụ theo hiến pháp đối với các tổ chức tư nhân này như đối với tổ chức chính phủ hoặc công cộng.

Hiện nay, ở Ấn Độ, luật thể thao đã bắt đầu phát triển. Có một số vấn đề đang được quan tâm:

1. **Chính sách thể thao có tham khảo luật thi đấu:** các hoạt động thể thao Ấn Độ phải được đảm bảo cơ cấu hợp lý và trách nhiệm pháp lý của các tổ chức thể thao; Chính sách then chốt của các tổ chức thể thao gồm có luật quản lý, điều khoản kỷ luật, lựa chọn, sự quấy rối, mâu thuẫn lợi ích, tuyển dụng và phần thưởng ...

2. **Những vi phạm thể thao liên quan đến trách nhiệm pháp lý:** trách nhiệm pháp lý; bồi thường; bảo hiểm rủi ro.

3. **Việc làm trong thể thao:** tất cả các thỏa thuận lao động phải được ký kết dưới dạng hợp đồng vì liên quan đến sở hữu trí tuệ giữa người lao động và sử dụng lao động.

4. **Quấy rối tình dục trong thể thao:** gồm có việc xem xét luật và chính sách về quấy rối tình dục trong thể thao: phương tiện và biện pháp thực hiện quyền bình đẳng đối với tình dục đúng đắn, trẻ em gái và phụ nữ thi đấu thể thao; điều tra nội địa và yêu cầu về quấy rối trong thể thao; luật hiến pháp và nhân đạo nhằm ngăn ngừa phân biệt giống và chủng tộc.

5. **Vấn đề tổ chức:** Nghị quyết (ADR) quản lý thể thao nghiệp dư ở Ấn Độ, các yêu cầu và phán xử theo luật Ấn Độ về vi phạm doping, sử dụng ma túy, tham nhũng, phá vỡ hợp đồng, bạo lực...

6. **Nghiên cứu:** nghiên cứu để thúc đẩy, khuyến khích và hỗ trợ hội luật gia. Chủ đề nghiên cứu gồm: dự thảo luật thể thao ở Ấn Độ; điều khoản vi phạm của VĐV

trong thể thao; phát triển chương trình quản lý rủi ro cho an toàn thể thao; sự phân biệt chủng tộc và đồng nhất quốc gia trong thể thao; sự thay đổi hợp đồng trong bóng đá chuyên nghiệp; quy định về huấn luyện viên/mối quan hệ VĐV trẻ em; luật dành cho nữ VĐV; tuyên bố chính thức của Ấn Độ về tòa án quốc tế; khả năng phối hợp thi đấu trong các đại hội thể thao chính.

Lời kêu gọi hành động: mục đích của luật thể thao là: các cơ hội đào tạo, thông tin và dữ liệu phổ biến liên quan đến các lĩnh vực đặc biệt của luật thể thao; thiết lập một diễn đàn các luật sư đại diện cho VĐV, đội tuyển, liên đoàn, hội nghị, các chương trình giải trí ở thành phố, các tổ chức giáo dục và tổ chức khác gồm có các hội nghề nghiệp, trường cao đẳng, olympic, giáo dục thể chất và thể thao nghiệp dư.

Chính phủ khuyến khích những cuộc tranh luận các vấn đề luật pháp tác động tới thể thao và thúc đẩy sự thay đổi triển vọng và vị trí của luật thể thao. Các luật chính thức về đạo đức thể thao và nghề nghiệp liên quan đến luật thể thao.

Hơn nữa, đảm bảo chất lượng cao trong lĩnh vực thể thao và luật; cung cấp thông tin hiện hành cho luật thể thao kể cả nguồn luật; tư vấn cho người chơi và tổ chức thể thao về luật thể thao đã ban hành; khuyến khích sinh viên và nghiên cứu sinh, nghiên cứu và đào tạo liên tục về luật thể thao; khuyến khích cách giải quyết theo đúng luật thể thao và tinh thần Fair – play;

Hồng Hạnh biên dịch (theo Law Quest International)

Điều luật thể thao mới của Colombia nhằm hạn chế nạn Cổ động viên quá khích

Mới đây, Colombia đã ban hành một những điều luật mới áp dụng trong lĩnh vực thể thao nhằm hạn chế các hành vi bạo lực liên quan đến bóng đá, đồng thời ngăn chặn các CLB trong việc trì hoãn trả lương cho các cầu thủ. Tổng thống Juan Manuel Santos đã bày tỏ tại buổi công bố bộ luật mới, rằng ông không thể tha thứ cho những hành vi quá khích và nguy hiểm của một số cổ động viên khi biến sân vận động trở thành chiến trường thay vì vũ đài hòa bình.

Bạo lực trong và ngoài sân cỏ đã gia tăng đáng kể trong vài năm gần đây tại Colombia. Ở các trận đấu Bóng đá, việc các băng nhóm quá khích đánh đập lẫn nhau và ném mọi thứ có thể vào các cầu thủ cũng như trọng tài; cổ động viên bị giết và cửa hàng bị cướp bóc trong cơn hỗn loạn đã trở thành chuyện cơm bữa.

Cũng theo Tổng thống Santos, “Với bộ luật mới này, những Cổ động viên quá khích sẽ phải cân nhắc kỹ trước khi làm loạn một trận đấu. Chúng tôi muốn nói đến khung hình phạt từ một đến năm năm tù cho những kẻ ném các vật thể nguy hiểm, không chỉ bên trong sân vận động mà bất cứ nơi nào liên quan đến sự kiện thể thao đang diễn ra”.

Bản án sẽ nặng nề hơn với những kẻ sử dụng chất nổ, thiết bị gây cháy và chất hóa học còn các hành vi bạo lực, lăng mạ bằng ngôn từ và gây tổn hại cơ sở vật chất sẽ bị trừng phạt bằng tiền và lệnh cấm đến sân vận động trong thời gian nhiều nhất là năm năm. Bộ luật mới cũng bảo vệ quyền lợi lao động của các cầu thủ chuyên nghiệp với lệnh đình chỉ hoạt động của các CLB có hành vi trì hoãn trả lương cho cầu thủ cũng như tránh né các khoản đóng góp cho hoạt động an ninh xã hội.

Ba CLB hàng đầu của Colombia, bao gồm cả nhà vô địch giải Apertura – CLB Once Caldas, cũng bị cảnh cáo hồi tháng 4 do không trả lương cầu thủ. Ngoài ra, đội Deportes Quindido thì do đình công và không chơi trong trận đấu giao hữu với đội thanh thiếu niên địa phương, và kết quả là đội thanh thiếu niên đã thắng 5-0.

Ông Santos khẳng định “Chúng tôi không muốn lặp lại câu chuyện cầu thủ không được trả công tương xứng và hợp lý. Thật phi lý khi mỗi cầu thủ phải nỗ lực hết mình trong một trận đấu, vì toàn đội và vì các cổ động viên trong khi túi và dạ dày lại trống rỗng.”

Ông Santos cũng thông báo rằng chính phủ đã lập ra những quỹ hỗ trợ các CLB trong việc cam kết trả lương đúng hạn cũng như đảm bảo rằng các CLB không vận hành bằng các nguồn ngân sách bất hợp pháp.

Biên dịch Phương Anh (theo Beijing Times)

Luật thể dục thể thao Mỹ

Luật Thể dục thể thao là bộ luật được biên soạn để áp dụng cho các VĐV thể thao, không chỉ giới hạn cho bất kỳ chủ đề pháp lý cụ thể nào với những nguyên tắc chung.

Thay vào đó, đây là một thuật ngữ chung được sử dụng để thảo luận về các vấn đề pháp lý phải đối mặt tại các cuộc thi đấu của cả hai lĩnh vực thể thao chuyên nghiệp và thể thao nghiệp dư.

Luật Thể thao có sự gắn kết đáng kể với các ngành khác của pháp luật, nó gồm có một loạt các vấn đề liên quan đến thỏa thuận và hợp đồng, vi phạm pháp Luật, tổ chức, các quyền hiến pháp, định mức theo đúng thủ tục, nhãn hiệu thương mại, sự phân biệt đối xử giới tính, các biện pháp chống độc quyền, quyền riêng tư, nói xấu, hình sự và các vấn đề thuế.

Pháp luật được áp dụng trong trường hợp cụ thể phụ thuộc vào tình trạng của các VĐV thể thao có liên quan. Một phần của Luật nổi lên như một thực thể riêng biệt trong đặc quyền riêng của mình và nó nổi lên từ một vài thập kỷ trở lại đây cùng với sự nổi lên của các nhà tài trợ và sự chú ý của các phương tiện truyền thông đối với các cầu thủ.

Lỗi vi phạm trong thể thao

Bất cứ ai có liên quan đến chấn thương trong thể thao cũng được quyền thu hồi lại chi phí y tế từ người sơ xuất gây ra. Trong trường hợp chấn thương do lỗi cố ý như ẩu đá hoặc hành hung thì người cố ý vi phạm phải chịu trách nhiệm bồi thường cho những người bị chấn thương.

Mức độ quan tâm tới người có khả năng chơi thể thao là một điều cần được xem xét. Môn thể thao nguy hiểm cần có mức quan tâm cao hơn những môn thể thao khác. Điều có khả năng xảy ra trong một tình huống cụ thể cũng có vai trò trong vấn đề này.

Ví dụ, một khán giả trong một trận đấu Bóng chày bị một quả bóng chày làm chấn thương khi ngồi trên khán đài thì không được bồi thường chấn thương đó.

Mặt khác, bất kỳ người nào đứng bên trong sân vận động bị một quả bóng đi lạc gây chấn thương sẽ được quyền đòi bồi thường cho chấn thương đó khi sự kiện đó không chắc xảy ra.

Trong môn thể thao có nhiều va chạm thì khi va chạm bên ngoài khu vực gây ra chấn thương, VĐV có lỗi có thể được tổ chức chịu trách nhiệm bồi thường thiệt hại.

Trong những trường hợp phù hợp với những thiệt hại về chấn thương trong thể thao được kê khai, thì biện pháp có thể giúp giải quyết vấn đề cho bị đơn phụ thuộc vào thực tế của vụ án. Bị đơn có thể bào chữa rằng nguyên đơn đã lơ đãng hoặc rắc tâm hoặc giả định mỗi nguy hiểm các môi nguy hiểm của chấn thương có trong các cuộc đấu dưới mọi trường hợp.

Ngày nay khi mà VĐV được công chúng và các phương tiện truyền thông chú ý đến, thì các cơ quan chủ quản của VĐV phải thật cẩn thận không gây ra bất kỳ thiệt hại nào cho danh tiếng của VĐV của mình và không được phép khai thác bất cứ thông tin gì của VĐV nếu không được VĐV đồng ý. Điều mặc định là các cơ quan này trở thành người chịu trách nhiệm bồi thường thiệt hại cho VĐV bị vi phạm.

Các tổ chức bảo vệ chung có thể trông cậy vào quyền miễn trừ để thoát khỏi bất cứ trách nhiệm nào có thể. Quyền này không chấp nhận đối với tổ chức chính phủ, trừ khi được sự cho phép của Chính phủ. Tuy nhiên, trong nhiều trường hợp toà án đã từ chối áp dụng quyền này với lý do hành động khiếu nại đó không thuộc chức năng của chính phủ.

Vấn đề phân biệt giới tính

Phái nữ từ lâu đã không được tham gia nhiều môn thể thao. Tuy nhiên, theo Chương IX điều luật sửa đổi thì cấm phân biệt giới tính trong thể thao tại các trường mà được nhận tài trợ từ liên bang. Những trường đó phải đối xử bình đẳng trong thể thao.

Trong các điều được quy định tại Chương IX thì các trường được nhận tài trợ phải tạo cơ hội cho phái nữ tham gia thể thao như nam giới. Tuy nhiên, sự bình đẳng này không thể đạt được trong ngày một ngày hai. Một lộ trình cho mục tiêu bình đẳng đã được đưa ra theo từng giai đoạn nên được thực hiện một cách kiên quyết.

Toà án đã áp dụng các tiếp cận ba lớp để kiểm tra những trường đang thực hiện nghĩa vụ đó theo dự tính. Thứ nhất, toà sẽ kiểm tra nếu có cơ hội tham gia của cả hai giới có tỷ lệ tương ứng với số thành viên kết nạp.

Toà sẽ xem xét sự vắng mặt của các đại diện nếu đây là cơ hội mở rộng mối quan hệ bình đẳng giới không đúng cách và tạo ra sự thâm hụt.

Nếu không, cuối cùng toà sẽ xem xét nếu trường hợp trường đã điều chỉnh quyền lợi và khả năng của việc quan hệ bình đẳng giới không đúng cách một cách đầy đủ nhất.

Trong trường hợp các trường không thực hiện, toà sẽ tổ chức hướng dẫn các quy định tại Chương IX và chỉ đạo các trường thực hiện theo đúng hướng.

Thông thường, toà án không can thiệp trong các sân chơi với đại diện của phái nữ miễn là không phải do bất kỳ quan điểm chính sách của nữ giới. Theo truyền thống toà án không nhất quyết chỉ đạo việc thành lập một đội nữ hoặc đội hình trong các cuộc đấu, nhưng họ đã thông qua việc bắt buộc phải tách đội nữ riêng với đội nam.

Cơ sở cho việc phân biệt giới tính do các đơn vị tài trợ công khai phải chịu trách nhiệm dưới quyền bảo vệ bình đẳng giới tại điều 14 sửa đổi về bảo vệ bình đẳng giới. Tuy nhiên, toà án có thể tuyên những trường hợp ngoại lệ như phân loại bình đẳng giới dựa trên lợi ích của chính phủ.

VĐV nghiệp dư

Một quan niệm sai lầm phổ biến đó là các VĐV chuyên nghiệp thì được trả lương còn các VĐV nghiệp dư thì không. Bây giờ ngay cả VĐV nghiệp dư thường xuyên nhận được một khoản hỗ trợ cho những nỗ lực của họ. Sự khác biệt chính là các VĐV chuyên nghiệp được trao tặng giải thưởng có giá trị lớn hoặc cao hơn đáng kể so với VĐV nghiệp dư. Hồ sơ của VĐV nghiệp dư thành công thì được các doanh nghiệp tài trợ và sẽ được quảng cáo.

Luật thể thao nghiệp dư năm 1978, thành lập Hội thể thao, một tổ chức quốc gia cho VĐV thể thao nghiệp dư, trong đó quản lý một quỹ phúc lợi và tài trợ mà không ảnh hưởng đến tình trạng nghiệp dư của họ.

Thông thường, VĐV nghiệp dư không có quyền tự động tham gia vào các sự kiện thể thao. Tranh chấp sẽ phát sinh trong thể thao nghiệp dư khi các VĐV đòi quyền tham gia mà các cơ quan tổ chức có liên quan từ chối.

Toà án sẽ quyết định tranh chấp đó trên cơ sở hợp đồng của các tổ chức tư nhân với các VĐV có liên quan hoặc trong trường hợp không có thoả thuận theo pháp luật.

Khi tổ chức quỹ liên bang hoặc quỹ cộng đồng có liên đới, Toà án xem xét các quy định tại mục bảo vệ bình đẳng của Điều 14 luật sửa đổi bổ sung. Điều này bao gồm thông báo đối tượng bị thiệt hại trong việc khiếu nại.

Điều 14 luật sửa đổi bổ sung yêu cầu người đưa khiếu nại nên được đối xử bình đẳng theo quy định của pháp luật.

NCAA là cơ quan quản lý thể thao ở cấp đại học. Thực hiện việc kiểm soát và có biện pháp kỷ luật đối với các VĐV, sinh viên, huấn luyện viên và các chức danh khác có liên quan. NCAA đặt quy định VĐV tham gia phải bảo đảm được mức học tối thiểu trong chương trình học tập.

Học bổng thể thao trong trường học có bản chất là một thoả thuận ràng buộc yêu cầu các VĐV, học sinh tham gia thi đấu thể thao cũng như là điểm an toàn tối thiểu trong các chương trình học tập, trao đổi học phí, sách vở và chi phí học tập khác.

Các trường Đại học thể thao còn được hưởng tài trợ và nhận quảng cáo từ các giới doanh nghiệp kinh doanh.

VĐV chuyên nghiệp

VĐV chuyên nghiệp được trả lương cho nhiệm vụ của họ một cách thường xuyên. Họ có hợp đồng lao động với CLB. Các thoả thuận này được trả giá và phản ánh năng lực thương lượng của các bên tương ứng với hợp đồng. Các VĐV trung bình có được một hợp đồng tiền lương bình thường. Các VĐV cấp cao hơn được hưởng lợi ích lớn hơn theo hợp đồng lao động.

Hầu hết các giải đấu chuyên nghiệp với một VĐV là việc đàm phán hay thương lượng một hợp đồng tiêu chuẩn của người chơi đặt ra các quyền cơ bản và đặc quyền cho các VĐV. Nó đại diện cho những lợi ích tối thiểu nhất hoặc phần thưởng mà các cầu thủ trong giải đấu có liên quan được hưởng theo bất cứ hợp đồng lao động. Đội ngũ quản lý trả tiền lương ít hơn so với hợp đồng là vi phạm luật.

Những điều khoản bắt buộc trong một hợp đồng lao động đã cản trở VĐV chơi cho đội khác ít nhất một năm ngay cả sau khi hết hạn hợp đồng của mình. Tuy nhiên, các chủ sở hữu CLB được tự do bán cầu thủ cho các đội khác. Giao ước hạn chế như vậy là do hạn chế trong khả năng tiếp thị của VĐV và họ không nhận ra giá trị đúng của họ.

Cuối năm 1976 những điều khoản bắt buộc đã được gỡ bỏ, một phần của các điều khoản này vẫn còn tìm thấy trong một số hợp đồng là điều khoản tùy chọn. Khi một hợp đồng mới không thể được hoàn thành với một VĐV hết thời hạn hợp đồng, chủ sở hữu của CLB có thể giữ lại 90% tiền lương của các VĐV thêm một năm. VĐV có quyền không ký vào bản hợp đồng tùy chọn này.

Biên dịch Thu Hà (theo Sports recreation law)

Các tổ chức liên quan đến Luật thể dục thể thao

Ủy ban Olympic quốc tế (IOC)

Hoạt động như một chất xúc tác cho sự hợp tác giữa tất cả các thành viên trong gia đình Olympic, từ Ủy ban Olympic Quốc gia (NOC), Liên đoàn Thể thao Quốc tế (IFS), các VĐV, Ủy ban Tổ chức Thế vận hội Olympic (OCOGs), đến các đối tác TOP, các đối tác phát sóng và các cơ quan của Liên Hợp Quốc, Ủy ban Olympic Quốc tế (IOC) hướng dẫn thành công thông qua một loạt các chương trình, dự án mang lại các giá trị Olympic với cuộc sống.

Ủy ban Paralympic quốc tế (IPC)

Ủy ban Paralympic quốc tế (IPC) là cơ quan quản lý của Phong trào Paralympic quốc tế. IPC tổ chức Paralympic mùa hè và Paralympic mùa đông, và phục vụ như Liên đoàn quốc tế cho 9 môn thể thao mà IPC giám sát và phối hợp với giải vô địch Thế giới và các cuộc thi khác.

Hội Luật sư thể thao quốc tế (ISLA)

Hội Luật sư thể thao quốc tế - ISLA- là một hiệp hội quốc tế, chủ yếu là ở châu Âu dựa trên luật về thể thao được thành lập theo luật pháp của Thụy Sĩ. Môi trường pháp lý trong thể thao chuyên nghiệp và không chuyên nghiệp đang được mở rộng liên tục.

Tổ chức chống Doping thế giới (WADA)

Tổ chức chống doping thế giới (WADA) là tổ chức quốc tế độc lập được thành lập trong năm 1999 nhằm thúc đẩy, phối hợp và giám sát cuộc chiến chống doping trong thể thao ở tất cả mọi hình thức. Biên soạn và hỗ trợ cho phong trào thể thao

và các chính phủ trên thế giới, WADA điều phối phát triển và thực hiện Bộ luật chống Doping thế giới, các mục hài hòa với chính sách chống doping trong tất cả các môn thể thao và tất cả các nước.

Biên dịch Thu Hà (theo Organizations related to Sports and Recreation Law)

Luật thể thao của Úc

Luật thể thao của Úc được thể hiện qua một số tiêu chí sau đây

- Không có luật thể thao chung;
- Hầu hết các luật thể thao đều là “luật mềm” được quy định và xác nhận thông qua các bản hợp đồng, bản ký nhận được thực hiện giữa các thành viên, giữa các cá nhân tham gia trực tiếp hoặc gián tiếp vào hoạt động thể thao;
- Quy định chung của pháp luật hiện hành về các vấn đề có liên quan đến lỗi vô ý được áp dụng trong các hoạt động thể thao;
- Một số các quy định pháp chế cụ thể của các lĩnh vực như truyền hình, quảng cáo, tài sản sở hữu... được áp dụng trong các hoạt động thể thao;
- Trở thành nước chủ nhà đăng cai tổ chức các sự kiện thể thao lớn, mang tầm quốc tế như TVH Olympic đòi hỏi quốc gia phải xây dựng các quy định, các chế tài để các tổ chức, các cá nhân dựa vào đấy để thực hiện;
- Các Liên đoàn, Hiệp hội thể thao quốc gia có được quyền điều hành và quản lý các vấn đề liên quan dựa vào tính hợp pháp và những điều khoản được ký kết trong bản hợp đồng giữa Liên đoàn, Hiệp hội với các cá nhân, tổ chức cùng ký kết.

Quản lý của nhà nước đến các hoạt động thể thao

- Tại Úc, tất cả các khoản kinh phí tài chính đầu tư cho thể thao đều được Ủy ban Thể thao Úc (ASC) cung cấp;
- ASC tài trợ kinh phí cho các hoạt động gồm: thể thao thành tích cao (thông qua việc đầu tư vào các viện, học viện đào tạo thể thao trong nước) và các hoạt động giải trí mang tính cộng đồng;
- Mỗi bang lại có một học viện thể thao riêng biệt;

- Kinh phí đầu tư vào khoảng 350 triệu đô-la Úc mỗi năm (vào khoảng 340 triệu USD).

Phương Ngọc (biên dịch theo Sports Law in Australia)

Luật thể thao và các chính sách tại Châu Âu (EU)

Luật thể thao EU được bắt nguồn cơ bản từ hệ thống chính sách phát triển thể thao của Châu Âu.

Trong giai đoạn những năm 1990, thể thao là một ngành công nghiệp phát triển mạnh mẽ và được đầu tư lớn từ nhiều nguồn ngân sách (bao gồm cả chính phủ và tư nhân). Với sự phát triển mạnh mẽ này, dẫn đến một nhu cầu của xã hội là xây dựng được hệ thống “Luật thể thao” phù hợp, với mục đích “các mối quan hệ, tương tác giữa con người với con người trong khuôn khổ một sân thi đấu, một nhà thi đấu, hay một trận thi đấu sẽ được nhìn nhận thêm dưới cái nhìn của pháp luật và đòi hỏi sự tôn trọng của các bên có liên quan trực tiếp hoặc gián tiếp”.

Việc xây dựng các tiêu chí đầu tiên của Luật thể thao EU được tổng hợp và lựa chọn cẩn thận từ các luật thể thao đang được áp dụng tại thời điểm bấy giờ như Luật nhân sự, Luật ký kết và thực hiện các hợp đồng, Luật công cộng, Luật hành chính, Luật sở hữu tài sản, Luật thi đấu thể thao, Luật nhân quyền, Luật tài chính và Luật EU.

Nội dung cơ bản được đề cập đến trong Luật thể thao EU trong những năm đầu này bao gồm một số những khái niệm, quy định, luật của một số các vấn đề như: Thể thao và ảnh hưởng của thể thao trong cộng đồng, Thể thao và việc nghiêm cấm sử dụng các chất kích thích, An toàn trong thể thao, Các đơn vị tính chuẩn trong thi đấu thể thao, Thể thao và tư cách đạo đức của các cá nhân tham gia.

Sau nhiều lần nghiên cứu, theo dõi và chỉnh sửa, Luật thể thao EU đã được xây dựng vào năm 1999, với tên gọi chính là Luật Thể thao, Văn hóa, Xã hội. Đây là tiền đề cho sự phát triển của Luật thể thao EU trong tương lai, cũng như quy chuẩn

trong việc xây dựng, củng cố và chỉnh sửa các nội dung cho phù hợp với tình hình phát triển của nền thể thao. Bên cạnh đó, một số quốc gia tại Châu Âu cũng sử dụng Luật thể thao EU như là một Luật thể thao dành riêng cho quốc gia mình, hoặc một số quốc gia khác lại chắt lọc, sử dụng những điều, khoản phù hợp để xây dựng riêng một Luật thể thao phù hợp với hoàn cảnh, xu hướng phát triển của nền thể thao quốc gia.

Nội dung cơ bản của các chương trong Luật thể thao EU 1999:

- ✚ *Chương 1:* Giới thiệu sự hình thành và phát triển của Luật thể thao EU.
- ✚ *Chương 2:* Cơ bản về các điều, khoản được nhắc đến trong Luật thể thao.
- ✚ *Chương 3:* Phân tích các tác động của chính sách thể thao tới các điều, khoản của Luật thể thao.
- ✚ *Chương 4:* Xem xét tính pháp lý của các mối quan hệ giữa thể thao và EU.
- ✚ *Chương 5:* Phân tích các tình huống pháp lý để hiểu rõ hơn mối quan hệ giữa thể thao và Luật thể thao.
- ✚ *Chương 6:* Xem xét tính chính trị của các mối quan hệ giữa thể thao và EU.
- ✚ *Chương 7:* Phác họa sự phát triển của thể thao và Luật thể thao trong tương lai.

Tuệ Minh (biên dịch theo Sports Law and the Policy in Europe)

Luật thể thao của Nga

Luật thể dục thể thao là một trong những văn bản luật mới được ban hành trong hệ thống luật pháp của Nga.

Nền thể thao của Nga ngày càng phát triển và đã có những sự thay đổi hết sức tích cực. Vào ngày 30/03/2008, bản chi tiết Luật Giáo dục thể chất và Thể thao Nga đã được đưa vào thực hiện, dựa vào những ý kiến đóng góp cho bản dự thảo về Luật Thể thao được đề xuất trong nhiều năm vừa qua. Luật Giáo dục thể chất và Thể thao Nga sẽ được áp dụng cho các đối tượng như VĐV, những người tập luyện, những cá nhân, tổ chức có ảnh hưởng trực tiếp hoặc gián tiếp đến các hoạt động giáo dục thể chất và thể thao.

Chính phủ, xã hội và cộng đồng các tổ chức, các cá nhân đã thể hiện sự quan tâm lớn với các nội dung được nhắc đến trong Bộ Luật Thể thao này, vì sự đúng đắn của Bộ Luật sẽ giúp quốc gia có một sự phát triển đúng hướng đối với các vấn đề liên quan đến thể dục thể thao như tình hình sức khỏe của người dân, xu hướng luyện tập thể thao, các nhân tố ảnh hưởng đến việc phát triển thể chất, cũng như cách thức phù hợp để thu hút một lượng lớn người dân đến xem và theo dõi các chương trình, các hoạt động thể thao.

Các nội dung chính của Bộ Luật Giáo dục thể chất và Thể thao của Nga

Chương 1: Khái quát về tình hình phát triển của thể thao Nga gồm xu hướng phát triển, tính thu hút cộng đồng của các môn thể thao tại Nga và các nhân tố ảnh hưởng đến sự phát triển thể thao Nga.

Chương 2: Các khái niệm mới về thể thao dựa trên những góc nhìn của pháp lý.

Thể thao bây giờ là sự kết hợp giữa các hoạt động mang tính xã hội và văn hóa, được thể hiện dưới nhiều hình thức thi đấu, tranh tài khác nhau, đồng thời đòi hỏi mỗi cá nhân, nhóm cá nhân tham gia các cuộc tranh tài đầy cần có thời gian chuẩn bị tinh thần, tâm lý, trình độ, sức khỏe một cách kỹ lưỡng.

Chương 3: Bộ Luật Giáo dục thể chất và Thể thao Nga đề cập đến một số vấn đề gồm:

- ✚ Đảm bảo quyền lợi của từng cá nhân được tham gia vào các hoạt động thể chất, hoạt động thể thao giải trí, phục vụ cho những nhu cầu cơ bản trong việc phát triển thể chất con người, phù hợp với từng khả năng, trình độ;
- ✚ Thống nhất nội dung của các điều luật về Giáo dục thể chất, Thể thao trên toàn nước Nga;
- ✚ Điều chỉnh cho phù hợp các điều khoản, quy định thể thao theo đúng tiêu chí và tiêu chuẩn của quốc gia;
- ✚ Hoàn thiện quyền lợi được tham gia và luyện tập thể thao của người dân trên khắp đất nước;
- ✚ Nghiêm cấm việc kỳ thị thể thao, bạo lực thể thao ở tất cả các môn thể thao;
- ✚ Đảm bảo sự an toàn về tính mạng và sức khỏe cho các VĐV tham gia vào công tác tập luyện và thi đấu các môn thể thao, cũng như các cá nhân, người hâm mộ theo dõi sự kiện thể thao;
- ✚ Thực hiện các quy định quốc tế và các quy định do các Liên đoàn, Hiệp hội Thể thao của Nga ban hành;
- ✚ Cung cấp trang thiết bị, máy móc hỗ trợ cho việc phát triển giáo dục thể chất và các hoạt động thể thao của người khuyết tật, những người gặp khó khăn trong

cuộc sống, cũng như các nhóm đối tượng cần có sự lưu tâm và giúp đỡ của xã hội;

- ✚ Tiếp tục đầu tư cho các chương trình phát triển giáo dục thể chất giành cho mọi đối tượng, mọi tầng lớp, mọi lứa tuổi trong xã hội;
- ✚ Phối hợp cùng với các tổ chức, các cơ quan chuyên trách quốc gia trong các hoạt động chống sử dụng Doping;
- ✚ Phân bổ và sử dụng một cách hợp lý các trang thiết bị, dụng cụ phục vụ thi đấu, tập luyện tại các địa điểm sinh hoạt thể thao chung như quận, thành phố, bang.

Chương 4: Các hoạt động, đối tượng chịu sự ảnh hưởng của Bộ Luật Giáo dục thể chất và Thể thao Nga

- ✚ Các tổ chức hoạt động trong ngành thể dục thể thao như CLB, trung tâm đào tạo, trung tâm thể thao văn hóa, các Liên đoàn, Hiệp hội thể thao, các tổ chức kỹ thuật trong thể thao;
- ✚ Các hoạt động thể thao được tổ chức dưới hình thức giáo dục hoặc dưới hình thức thi đấu cạnh tranh;
- ✚ Các tổ chức chuyên trách trong việc kiểm tra các trang thiết bị, dụng cụ phục vụ cho công tác chuẩn bị, cho các hoạt động thể thao;
- ✚ Ủy ban Olympic Liên bang Nga;
- ✚ Ủy ban Paralympic Liên bang Nga;
- ✚ Ủy ban Olympic dành cho các VĐV khiếm thính Liên bang Nga;
- ✚ Ủy ban Olympic dành cho các VĐV đặc biệt Liên bang Nga;

- ✚ Các cơ quan chuyên trách trong việc tổ chức các sự kiện thể thao, các hoạt động thể thao mang tầm cỡ quốc gia, vùng, miền;
- ✚ Các cơ quan chuyên trách trong việc tổ chức các sự kiện thể thao, các hoạt động thể thao kết hợp với phía quân đội, hoặc các hoạt động thể thao mang tính giải trí mới đang được nghiên cứu và ứng dụng;
- ✚ Các tổ chức, Liên đoàn, Hiệp hội thể thao chuyên nghiệp;
- ✚ Các cá nhân tham gia trực tiếp, hoặc gián tiếp vào các hoạt động thể thao như VĐV, trọng tài, HLV, chuyên gia...

Chương 5: Trách nhiệm và quyền lợi của các Liên đoàn, Hiệp hội Thể thao

Chương 6: Trách nhiệm và quyền lợi của các VĐV

Phuong Ngọc biên dịch (theo The free library)

Ghana thông qua dự luật thể thao mới

Chính phủ Ghana mới đây đã thông qua một dự luật thể thao mới, trong đó sửa đổi nhiều nội dung vốn đã có hiệu lực trong hơn 2 thập kỷ nay.

Người ta trông chờ bộ luật thể thao mới sẽ mở đường cho Ủy ban Olympic Quốc tế (IOC) dỡ bỏ lệnh cấm vốn được thực thi tại Ghana từ hồi đầu năm, do Chính phủ can thiệp vào các hoạt động thể thao.

Bộ trưởng Bộ Thể thao và Thanh niên Clement Kofi Humado, cho biết “Những tiến bộ mới nhất sẽ làm chấm dứt sự bế tắc tại Ủy ban Olympic. Tôi lấy làm vui mừng được thông báo với quý vị rằng ban điều hành của IOC đã trình trọng hứa sẽ dỡ bỏ lệnh cấm đối với Ghana ngay khi mọi điều luật thể thao được xem xét sửa đổi để phù hợp với những quy tắc vốn có của IOC”.

Sự việc là vào tháng 1 năm nay, Ban điều hành IOC đã quyết định đình chỉ Ghana trong các phong trào thể thao toàn cầu do nhận thấy có sự can thiệp chính trị trong các hoạt động của Ủy ban Olympic Quốc gia Ghana (NOC).

IOC kết tội Chính phủ Ghana và các quan chức thể thao đã thiếu hợp tác với NOC để đưa ra những quyết sách cần thiết để điều chỉnh bộ luật thể thao Ghana trước thời hạn cuối năm ngoái để NOC có thể vận hành với đầy đủ quyền hành cũng như phù hợp với các quy định trong Hiến chương Olympic.

Ban điều hành cho rằng lệnh cấm đối với Ghana là cần thiết “nhằm bảo vệ phong trào Olympic tại Ghana dựa trên các quy định trong Hiến chương Olympic, (cụ thể là điều 28.9), cũng như mọi hệ quả tương xứng”.

Tuy nhiên, trong một cuộc họp nội bộ tại Durban, Nam Phi, ban điều hành đã thừa nhận mọi nỗ lực của Ghana nhằm sửa đổi luật thể thao địa phương để tuyệt đối tuân thủ những nguyên tắc cơ bản và các quy định của phong trào Olympic quốc tế.

Trong bản tuyên bố trên trang web chính thức sau cuộc họp mặt cựu lãnh đạo IOC vừa qua, IOC cho biết “Chúng tôi đồng ý rằng IOC sẽ xem xét dỡ bỏ lệnh đình chỉ Ủy ban Olympic Quốc gia Ghana ngay khi các bước thông qua và chính thức công bố các điều luật thể thao sửa đổi được hoàn tất, bởi các nhà chức trách Ghana và IOC được chính thức thông báo về sự tiến triển này”.

Thông tin cho thấy Ủy ban Olympic Quốc gia Ghana “sẽ làm tất cả các bước cần thiết và ngay lập tức khởi động tiến trình triệu tập và tổ chức bầu chọn một Tổng Hội đồng” hoạt động dưới sự giám sát của chính các đại biểu thành viên.

Biên dịch Phương Anh (theo Xinhua)

Luật thể thao Nam Phi

Được nhận xét là một quốc gia có nền thể thao phát triển “tương đối hỗn loạn”, kết hợp với hệ thống luật pháp là sự tổng hòa của nhiều hệ thống luật pháp trên thế giới, do vậy luật thể thao Nam Phi là một khái niệm hoàn toàn mới.

Luật thể thao Nam Phi được chia làm 5 phần chính với các nội dung:

Phần 1: Lịch sử hình thành nền thể thao và luật thể thao tại Nam Phi

Luật Nam Phi được hình thành và phát triển từ hệ thống luật của La Mã – Hà Lan, và đặc biệt có sự bổ xung nội dung từ hệ thống luật chung của Vương quốc Anh.

Thể thao Nam Phi phần lớn chịu ảnh hưởng du nhập từ các nước Châu Âu, và cho đến nay, phương thức quản lý các CLB ở Nam Phi có nét tương đồng với các CLB ở Châu Âu. Đó là tìm kiếm, đào tạo các cầu thủ, VĐV xuất sắc ở các CLB trình độ thấp, các trung tâm thể thao cấp địa phương, trở thành các cá nhân xuất sắc, và rồi sau đấy thực hiện phương thức chuyển nhượng VĐV sang các CLB đỉnh cao, hoặc gọi vào thi đấu cho đội tuyển quốc gia.

Luật thể thao Nam Phi hầu hết được xây dựng dựa vào những tình huống có sẵn để từ đấy rút ra các kinh nghiệm, các điều luật chung. Luật của thể thao Nam Phi cho đến thời điểm này vẫn đang xem xét dưới hình thức luật chung áp dụng cho thể thao, chứ không phân biệt rõ ràng là có một bộ luật thể thao riêng biệt.

Sự hình thành và phát triển luật thể thao của Nam Phi song song phát triển với sự lớn mạnh của thể thao nước này. Lý do để Nam Phi tiếp tục xây dựng và củng cố hệ thống Luật thể thao là sự mong muốn được tiếp tục trở thành một trong những nước lớn mạnh trong khu vực châu lục của mình, và hy vọng rằng các quốc gia

đang phát triển hoặc chậm phát triển trong khu vực sẽ lấy hình mẫu của mình để thúc đẩy mạnh hơn sự phát triển của nền thể thao toàn châu lục.

Phần 2: Các tổ chức thể thao

- Các quy định chung của thể thao
- Các tổ chức, cá nhân hoạt động trong lĩnh vực thể thao
- Các tổ chức, cá nhân có kinh nghiệm lâu năm trong việc tổ chức các sự kiện thể thao chính của quốc gia
- Các kinh nghiệm của chính phủ trong việc quản lý và phát triển hệ thống thể thao đỉnh cao và thể thao cho mọi người
- Thể thao và trách nhiệm, quyền lợi của những cá nhân liên quan

Phần 3: Nghĩa vụ pháp lý của các cá nhân, tổ chức đối với những chấn thương gặp phải trong thi đấu thể thao

Phần 4: Thể thao và luật thi đấu thể thao

Phần 5: Thể thao và thương mại thể thao

- Khái quát về Thể thao và quyền sở hữu trí tuệ trong thể thao
- Tài trợ thể thao

Phuong Ngọc (theo Sports Law in South Africa)